

AANTEKENEN

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Betreft: Aanvullend stuk Dorpsraad Wijk aan Zee tegen het Rijksinpassingsplan en de gecoördineerde besluiten Net op Zee Hollandse kust Noord en west Alpha.

Uw kenmerk; 201904583/1/R1

Wijk aan Zee, 17-01-2020

Hoogedelgestrenged dames en heren,

Inleiding:

De Dorpsraad heeft als hoofddoelstelling het bevorderen van de leefbaarheid en gezondheid van de inwoners van Wijk aan Zee. Wij zijn verheugd dat het Rijk, mede door de inspanningen van Stichting Urgenda, nu vol inzet om de milieudoelinden van het Parijs akkoord voor CO2 te halen. Dit door onder meer de aanleg van windmolenparken voor de opwekking van duurzame groene stroom. Wij onderkennen en ondersteunen het nationale en mondiale belang in deze, maar dit mag niet ten koste gaan van de leefbaarheid in het dorp en de gezondheid. Het leefmilieu in en rond Wijk aan Zee wordt al bovenmatig belast door zware industrie (onder andere Tata Steel). De redenering dat daar nog belastende milieueffecten bij kunnen, getuigt van onvoldoende oog voor wat dit voor Wijk aan Zee en omwonenden betekent.

Bij deze willen wij ons beroep d.d. 19-06-2019 op de volgende punten aanvullen en/of nader toelichten:

1. Aanvullend stuk bij beroepsgrond 2: Voorkeurslocatie transformatorstation en inpassingsplan

Wij hebben in ons beroep gevraagd, mogelijk alternatieve locaties te onderzoeken, dan wel de in het plan opgevoerde locaties te heronderzoeken omdat volgens ons de keuze om te komen tot de locatie niet zorgvuldig en op basis van een navolgbare onderbouwing is gemaakt.

Tot nu toe is daar geen gehoor aan gegeven.

Het is voor ons, als burgers, ondoenlijk mogelijke *alternatieve locaties* binnen en buiten de industriezone adequaat te onderbouwen en daarmee te betwisten! Dat hoort en moet goed en volledig onderbouwd door de aanvrager gedaan worden. Het argument dat het onderzoeken van extra locaties extra kosten met zich meebrengt is vanzelfsprekend van belang, maar onze gezondheid is onbetaalbaar en komt met de keuze van de huidige voorkeurslocatie (verder) onder druk te staan.

Wij stellen de volgende vragen:

Waarom de keuze voor deze specifieke locatie op het Tata terrein? Waarom zijn er niet andere delen van het industrieterrein van Tata onderzocht?

Er valt bijvoorbeeld te denken aan de westkant halverwege de Reyndersweg of Pierweg of op andere locaties op het Tata terrein die nu leeg zijn. Het terrein is immers 750 hectare groot en is voor 1/3 leeg. Waren er geen plekken te vinden die verder van het dorp en Beverwijk West afliggen, zodat hinder en geluidsoverlast binnen en buiten de industriezone voor omwonenden voorkomen kan worden. Daarmee zouden immers aanvullende en extra maatregelen ter voorkoming van overlast van het tonale/ laagfrequente geluid en wellicht ook deze procedure overbodig geworden zijn. Het is ten onrechte in de MER niet onderzocht. Het MER beschrijft niet alle uitvoeringsalternatieven. Elders op het industrieterrein is meer (milieu-)ruimte en zou hinder voor omwonenden worden voorkomen, terwijl er geen andere of meer effecten zijn ten aanzien van lucht, water, etc. en locaties elders op het industrieterrein ook geen negatieve consequenties zouden hebben voor de afstand die moet worden overbrugd van het windpark naar het transformatorstation.

Waarom niet gedacht aan de Wijkermeerpolder (buiten de Stelling van Amsterdam) aan de noordkant van het Noordzeekanaal richting Assendelft of de Geniedijk ter hoogte van het gasverdeelstation. Beide locaties zijn dicht bij het (electra)verdeelstation Beverwijk aan de A9 gelegen. De keuze voor de locaties zouden wederom hinder en geluidsoverlast voorkomen en besparing van kosten inzake aanvullende en extra maatregelen met zich meebrengen.

Het argument van het college van B&W van Beverwijk dat het liefst niet in het groen gebouwd moet worden is valide, maar kan opgelost worden op door het station eventueel te laten verzinken, dan wel met bomen te omzoomen. En ook weer de zorg: groen en kosten gaan blijkbaar voor onze gezondheid. Maar hoe vreemd dat er dan al wel een flink aantal hectare groen is gekapt om TenneT op de huidige voorkeurslocatie te faciliteren. Dan kan het ineens wel.

Mogelijke extra kosten hierbij zijn zeker van belang, maar onze gezondheid is onbetaalbaar en komt met de keuze van de huidige voorkeurslocatie (verder) onder druk te staan. Wij vinden dat deze alternatieve locaties onderzocht moeten worden. Overigens volgt uit de SMB-richtlijn (2001/42 EG) dat de mogelijk aanzienlijke milieueffecten van 'redelijke alternatieven' moeten worden onderzocht en afgewogen, het gaat daarbij niet om het goedkoopste of eenvoudigst te realiseren alternatief. Daar waar naar kosten in verwezen om alternatieven af te wijzen, missen wij een inzichtelijke kosten-baten analyse. Een duurder alternatief kan nog steeds het meest redelijke alternatief zijn in het licht van de milieueffecten en milieuhinder voor omwonenden. De alternatieventoets is naar onze mening daarom onvoldoende inzichtelijk. De onderbouwing waarom voor een inpassingsplan en realisatie op deze plaats is gekozen, is onvoldoende, nu sprake is van alternatieve locaties waar de milieubelasting voor omwonenden minder of afwezig is.

Wat betreft de afweging van de onderzochte locaties op basis waarvan tot de huidige voorkeurslocatie is gekomen het volgende:

In onze bedenking op het STAB-rapport (bijlage 1) zijn wij nader ingegaan op de locatie Stelling van Amsterdam. Punt 5 daaruit:

'De STAB stelt verder vast dat de gevolgen voor de locatie Stelling van Amsterdam/ Kagerweg zijn onderzocht. STAB geeft aan dat uit de MER niet blijkt dat de milieueffecten kleiner zijn. Wij zien dit anders. In Deel B van de MER vinden we op pagina 489 de geluidscontouren voor deze locatie. Op basis van figuur 10-43 (4 systemen) concludeert men dat er 566 woningen boven de 40 dB(A) uitkomen. Het is onduidelijk hoe men aan dit getal komt: er staan amper huizen op dit industrieterrein. Verder is de straal van de 40 dB(A) contour 1,75 km groot terwijl deze op het Tata terrein varieert tussen slechts 450 meter en 1,5 km. Daarnaast is het ook noodzakelijk om het karakter van laagfrequent geluid in ogenschouw te nemen. Laagfrequent geluid laat zich veel minder dempen door obstakels. Het verbaast ons dan ook hoe deze contouren tot stand zijn gekomen. Bij het Tata terrein zouden er daarom 'maar' 281 woningen boven de 40 dB(A) uitkomen'.

Verder heeft de STAB in haar rapportage aangegeven op bladzijde 6 onder alternatieven: *'Voor wat betreft het precieze gewicht dat aan de verschillende aspecten is toegekend, is in het verslag vastgesteld dat de gehanteerde weging niet uit de MER kan worden afgeleid' en stelt verder vast: 'Dat uit de MER niet blijkt dat de gevolgen voor de milieueffecten voor de locatie Stelling van Amsterdam kleiner zijn'.*

Zoals het STAB concludeert is het niet duidelijk hoe de aspecten zijn afgewogen en welk gewicht aan de diverse aspecten is gehangen.

Wij betwijfelen dan ook of dit objectief en zorgvuldig gedaan is, of dat er gekozen is voor het Tata terrein, vanwege een eerste recht op klantaansluiting om een waterstoffabriek in de (verre) toekomst aan te sluiten en dat daar de MER naartoe geschreven is.

Wij zijn van mening dat het feit dat er bij de locatie Kagerweg nagenoeg geen huizen in de omgeving zijn, deze locatie veel positiever uit zou moeten komen dan het Tata terrein.

In deze MER zijn verder de aspecten hinder door tonaal en laagfrequent geluid en geluidsoverlast en de gevolgen voor gezondheid niet meegewogen.

De keuze voor de huidige locatie, waar Tata een klantaansluiting is beloofd, lijkt eerder een politiek besluit, dan een correcte afweging via de MER.

Wij concluderen dat de afweging onzorgvuldig is gemaakt en dat, zeker gezien de extra maatregelen die in een aparte procedure nu worden voorgesteld en geen onderdeel zijn van deze procedure, het kostenaspect niet meer up tot date is.

De huidige voorkeurslocatie leidt tot ongezonde hinder en laagfrequent geluid in Wijk aan Zee en Beverwijk West. Volgens de Dorpsraad is deze vergunning onterecht afgegeven en zal de locatiekeuze opnieuw moeten worden gewogen en beoordeeld.

De ontwerpvergunningen zijn mede hierop gebaseerd en daarmee niet correct en onterecht afgegeven.

2. Aanvullend stuk bij beroepsgrond 3: inzake aanpassen Inpassing plan in het zonebeheer/geluidsmodel.

Wij willen hierbij nader ingaan op het volgende onderdeel van onze beroepsgrond: de inpassing van het plan na het intrekken van de geluidsclaim van Tulip Oil.

Het Ministerie betoogt dat er een 'aangepaste' bodemcorrectie is gebruikt om het model overeen te laten komen met de praktijk. Dit betoogt zij in haar brief met datum 28 november 2019 met daarin de reactie op het verslag van de Stichting Advisering Rechtspraak (brief met kenmerk WJZ/19276847). In de bijlage van deze brief is een notitie gevoegd van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (OD NGZK) met als datum 19-11-2018. In deze bijlage komt dit ook naar voren als methode van het toepassen van de 'hybride techniek'. Men heeft het over een "historisch gegroeid" model.

Het is voor ons niet helemaal duidelijk hoe deze correcties en het inpassen van de Tulip Oil claim gegaan is, en vragen ons af of deze hele gang van zaken niet op een open en controleerbare manier gedaan moet worden en op een wetenschappelijke verantwoorde manier (conform een protocol) beoordeeld moet worden. Geluid van Tulip Oil is niet te vergelijken met geluid van het transformatorstation, niet naar aard en duur en niet wat betreft locatie.

Zoals het nu gegaan lijkt, zetten wij zeer grote vraagtekens bij de correctheid van de gang van zaken en de uitkomsten.

Het gebruikte model inzake geluid, is niet een standaard beoordelingsmodel. Het is ooit voor dit industriegebied IJmond ontworpen en het is zeer gedateerd. Daar waar standaard beoordelingsmodellen berusten op moderne inzichten en technieken inzake de verspreiding en effecten van geluid, is het gehanteerde model niet evolueerd en niet aangepast aan wat we inmiddels weten over geluid. Het gehanteerde model is bovendien, in de woorden van verweerder, "historisch gegroeid", het is dus al vaak met verschillende metingen aangepast zodat de uitkomsten van het model overeenkwamen met de metingen. In dit model was een claim voor Tulip Oil opgenomen. Het TenneT station paste hier niet in, ook niet na metingen waarop het model weer werd aangepast.

Toen bleek dat er daarna nog steeds onvoldoende geluidsruijme was is men pas de oplossing gaan zoeken in de claim van de niet-bestaande fabriek van Tulip Oil. De betreffende installatie van Tulip Oil is niet gerealiseerd en legde en legt dus geen beslag op 'geluidsruijme'.

Dit roept bij ons de volgende vragen op:

- Als het model al zo vaak op basis van metingen in de praktijk geactualiseerd was, waarom moest dit dan nogmaals gebeuren toen bleek dat er GEEN ruimte meer was voor het TenneT station?
- Als het model aangepast is aan de hand van metingen, hoe werd dan omgegaan met het geluid van Tulip Oil? Deze fabriek bestond niet en kon dan ook geen geluid maken. Was hiervoor een waarde bij de metingen opgeteld? Of moesten de metingen onder een lagere waarde blijven zodat er geluidsruimte was voor Tulip Oil? Of zat Tulip Oil wel in het model, maar is hier met de metingen geen rekening gehouden en is het model verkeerd gecorrigeerd op basis van deze metingen zonder Tulip Oil? Dat zou betekenen dat de geluidsruimte die voor Tulip Oil geclaimd was allang is opgevuld en helemaal niet beschikbaar gesteld kan worden voor het TenneT transformatorstation
- In het verlengde van de vraag hierboven, hoe is met de metingen nu rekening gehouden met het geluid dat het TenneT transformatorstation gaat maken? In de metingen komt dit geluid niet voor, dus is hiervoor een waarde op de metingen geteld of moet aan een lagere waarde voldaan worden? Of lijkt het nu onterecht te passen omdat het volgens de metingen nu past, terwijl het TenneT station geluid nu nog helemaal niet aanwezig is en er helemaal geen rekening mee wordt gehouden? Welk wetenschappelijk verantwoorde methodiek en protocol wordt hiervoor toegepast (rekeningen houden met foutmarges en significante cijfers)?

Antwoorden op de vragen, onderbouwingen, gebruikte methodiek en protocol ontbreken.

Wij zijn van mening dat deze informatie openbaar en beschikbaar moet zijn. Tevens zijn wij van mening dat deze informatie een onderdeel moet zijn van de vergunningsaanvraag.

Een voorbeeld van de, volgens ons, onjuiste en niet zorgvuldige gang van zaken zijn de presentaties van de OD NZKG over Tulip Oil in relatie tot TenneT:

- Bij de mail van 5-10-2019 worden de volgende gegevens gepresenteerd:
 - De claim van Tulip Oil is 28,7 dB(A), de vraag van TenneT 29,1 dB(A) (zie bijlage 2);
- In de presentatie van 13-11-2019 zijn deze gegevens veranderd:
 - De claim van Tulip Oil is 28,6 dB(A) en de vraag van TenneT 28,8 dB(A) (zie bijlage 3).

Nogmaals wij twijfelen sterk aan de juistheid van deze gang van zaken en de uitkomsten. Dit voorbeeld toont ook aan dat er verschillende getallen worden gebruikt. In dit kader verwijzen wij ook naar de inhoud van de notitie van geluidsexpert de heer H. Hasper (bijlage 4).

De ontwerpvergunningen zijn mede hierop gebaseerd en daarmee niet correct en onterecht afgegeven.

3. Aanvullend stuk bij beroepsgrond 4: Zorgplicht TenneT en de overheid.

Wij hebben onze ernstige twijfels over de juiste advisering van TenneT aan de lagere overheden om tot keuze voor locatie Zeestraat te komen. Het is inmiddels duidelijk geworden dat het voor de gemeente Beverwijk niet inzichtelijk is geweest wat de consequenties waren van het transformatorstation:

- 23 voetbalvelden groot;
- Extra geluidsoverlast binnen en buiten de zone industriegebied IJmond en daarbij het laagfrequente en tonale geluid voor Wijk aan Zee en Beverwijk West.

De later (ongebruikelijke) ingediende zienswijze van het college van B&W over het park West Beta (dat mogelijk ook op geplande locatie transformatorstation zal worden aangesloten) waarin zij pleit voor het voorkomen van geluidsoverlast zowel tonaal als laagfrequent (bijlage 5) en de uitspraak van toenmalig Gedeputeerde Tekin waarin hij aangeeft dat de provincie bij de locatiekeuze en de vergunningsverlening helaas steken heeft laten vallen (zie gespreksverslag opgesteld door de Dorpsraad en verzonden aan de heer Tekin, bijlage 6) bevestigen onze twijfels over de onjuiste advisering en/of niet goed inlichten van de lagere overheden.

Wij concluderen hieruit dat niemand binnen de gemeente Beverwijk en Gedeputeerde Staten zich heeft gerealiseerd wat de komst van dit station daadwerkelijk betekent. Verder willen wij benadrukken dat wij als zelfstandig bestuur niet bij het bestuurlijke overleg over de voorkeurslocatie betrokken zijn geweest, terwijl wij normaliter een gesprekspartner zijn.

Uit een reactie van de gemeente Beverwijk op een door de Dorpsraad ingediende zienswijze op het actieplan geluid van de gemeente (bijlage 7) kun je opmaken dat de gemeente Beverwijk de indruk heeft dat de OD NGZK het bevoegd gezag is voor TenneT.

Dit is niet het geval. De gemeente Beverwijk, uitgevoerd door de OD IJmond is het bevoegd gezag. Deze OD IJmond kan ook toeslag opleggen voor tonaal geluid en borgen dat de geluidsoverlast wordt beperkt en zo voldoen aan de wens van de raad en het College van B&W om er alles aan te doen dat er geen sprake is van geluidsoverlast. Dit toont maar (weer) aan dat zelfs de betrokken overheden niet helemaal goed weten hoe het systeem werkt. Onze zorg wordt alleen maar groter, hoe gaat het dan straks met eventuele handhaving?

Wie wijst er dan naar wie? We verwijzen hierbij naar de mail van de OD IJmond (bijlage 16). De OD IJmond weet niet of TenneT, indien er toch sprake is van tonaal geluid überhaupt nog wel aanvullende en extra maatregelen kan nemen, ze weten niet of dit technisch nog mogelijk is en of dit dan nog doelmatig kan gebeuren. Dit is dan aan TenneT. Wij stellen dat het van de grootste onzorgvuldigheid betaamt dat je als bevoegd gezag je enkel baseert op een aanname dat het aanwezige tonaal geluid wel wegvalt in het omgevingsgeluid en je er niet van verwittigt of dat als de aanname niet blijkt te kloppen, er nog wel mogelijkheid tot handhaving is anders dan sluiting. Zeker als de gemeente Beverwijk verzoekt om de grootste zorgvuldigheid.

Zie ook bijlage 14 na geluidsexpert Hasper waaruit blijkt dat er weldegelijk sprake is van tonaal geluid (en LFG).

Sluiting zou in het grootste nadeel van het Nationaal belang zijn, dus alleen daarom al is het zinvol om vooraf een risicoanalyse te maken mocht de aannahme niet blijken te kloppen.

In de praktijk zien we namelijk al dat bij de andere OD, te weten de OD NGZK, telkens weer blijkt dat aannamen niet kloppen. De recente verplaatsing (die vergund is) en intensivering van de schrotverlading had als aannahme dat er minder overlast voor bewoners zou zijn. Dat is niet het geval. Dagelijks ondervinden de inwoners veel overlast van de schrotcatering en verstoord deze verplaatsing het dagelijks leven.

De nieuwe schrotlocatie 3 ligt op dezelfde hoogte als de voorgenomen locatie voor het transformatorstation en we vrezen net zulke overlast en elkaar versterkende overlast.

Verder is er voor het industriegebied IJmond slechts één zonegeluidbeheerder, die vergunningen uit geeft / meet / en het model beheert. Dit zou onzorgvuldigheid in de hand kunnen werken. Bijvoorbeeld als er per ongeluk een fout wordt gemaakt, dit mogelijk niet opgemerkt zal worden.

Wij zijn van mening dat dit door verschillende personen en instanties gedaan/gecontroleerd moet worden.

Wij hebben telkenmale verzocht om preventie in het belang van de gezondheid, maar hier wordt geen gehoor aan gegeven. Men verwijst naar de akoestische rapporten die *waarschijnlijkheden* en *mogelijkheden* betogen. Wij stellen dat hier vraagtekens bij te stellen zijn en verwijzen hierbij ook naar de reactie van expert de heer H. Hasper in bijlage 4.

Wij zijn van mening dat aan de zorgplicht niet voldaan is.

De ontwerpvergunningen zijn hierop gebaseerd en daarmee niet correct en onterecht afgegeven.

4. Aanvullend stuk bij beroepsgrond 6: inzake Zonebeheermodel OD NZKG

'De ministers geven als antwoord (op onze bedenkingen voorafgaand op dit beroep) aan dat: er geen reden is om aan te nemen dat het geluidsmoedel onjuist, onzorgvuldig of onbetrouwbaar zou zijn'.

Wij halen hier de passage onder **C** van onze bedenking van Net op zee Hollandse Kust (noord) en Hollandse Kust (west Alpha) fase 2, d.d. 10-12-2019, betreffende het zonebeheermodel OD NZKG (bijlage 8) aan:

"Het zonebeheermodel is een hybride model dat niet voldoet, omdat de geluidssituatie complex is. Het model is te simpel en onjuist. Dit model wordt daarom aangepast door het veranderen van o.a. de bodemgesteldheid, zodat het beter overeen komt met gemeten waarden. Dit wordt dan kalibreren genoemd. Dit vinden wij een zeer twijfelachtige gang van zaken, waarover verder meer.

Omdat het geluid van het transformatorstation in eerste instantie niet in het model paste, werd de norm overschreden. Het model is aangepast zodat de norm niet meer overschreden werd. Dit is volgens ons geen kalibreren, maar manipuleren. Zelfs als er extra metingen zijn uitgevoerd om het model aan te passen, dan blijft het doel ervan om te zorgen dat het transformatorstation erin past, dus dat blijft manipulatie. De hele gang van zaken rondom het zonebeheermodel vinden wij daarom wederom in deze procedure twijfelachtig. Wij begrijpen het principe van een model aanpassen door middel van metingen. Een model is nooit de werkelijkheid.

Echter dit betekent wel dat het model foutmarges heeft. Ook de geluidsmetingen hebben foutmarges. In het protocol van het aanpassen van het model met metingen, moet dan ook rekening gehouden worden met de foutmarges.

Wij vragen ons trouwens ook af of dit protocol wel bestaat, dit is nergens gepubliceerd of verkrijgbaar, dus ook niet controleerbaar. Bij deze de vraag om inzage in dit protocol.

Tot op heden hebben wij geen inzicht gekregen in dit protocol. Dit is op 23-12-2019 nogmaals per mail opgevraagd.

Ervan uitgaand van het feit dat het model en alle metingen foutmarges hebben, moet daarmee rekening gehouden worden met het bepalen of aan de normen voldaan wordt. Bijvoorbeeld: Gesteld dat de norm 46 dB(A) is en de foutmarge van het model is +/- 0,3 dB(A). Om dan te zorgen dat het toegestane geluid niet boven 46 dB(A) komt, mag het geluid volgens het model niet hoger worden toegestaan dan 45,7 dB(A).

Ook moet bepaald worden wat nog significante waarden zijn. Er wordt in het model tot 2 of zelfs meer getallen achter de komma gerekend, echter als de foutmarges in tienden van dB(A) zijn, dan is dat onzinnig en onjuist. Dit geeft een schijnnaauwkeurigheid en illusie of aan de norm voldaan wordt.

Wederom moet het principe gelden: Om aan de norm te voldoen, moet de onnauwkeurigheid (foutmarges) van de norm afgetrokken worden, zodat de norm niet overschreden kan worden.

In alle documenten en onderbouwingen zien wij niets terug over foutmarges en significante cijfers en een terughoudendheid om niet over de norm te gaan. Volgens ons is dit een onjuiste gang van zaken."

Corrigeren van het model door middel van metingen: wetenschappelijk niet verantwoord

Als voorbeeld voor het "corrigeren van het model" voeren wij het meetrapport Tata Steel geluidpieken op IP2, meting van geluidpieken schrootoverslag in de nacht van 26 op 27 augustus 2019 (bijlage 9).

Conclusies uit het rapport:

*De meetresultaten tonen aan dat het vergunde L_{Amax} vanwege geluidpieken van schroothandling, op de inrichting Tata Steel, in de nachtperiode van 26 en 27 augustus 2019 in de periode tussen 23:15 en 01:25, op controlepunt IP2, éénmaal met 1 dB is overschreden. **De overschrijding valt binnen de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid van 1-2 dB van de HRMI.***

Zaandam, 4-9-2019 “

Over de juistheid van de interpretatie van de meting en hoe om te gaan met de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid hebben wij sterk onze twijfels. Volgens de meting is er eenmaal, 1 dB(A) overschreden en omdat de hierboven genoemde onnauwkeurigheid 1-2 dB(A) is dus kan niet met zekerheid worden geconcludeerd of er wel een overschrijding was, hierbij lijkt te worden gesuggereerd dat er dus geen probleem is. Hierbij wordt de onnauwkeurigheid gebruikt om meer geluid toe te staan, en niet op een zorgvuldige manier om te voorkomen dat de norm overschreden wordt. Daarnaast is er maar een meetperiode van 2 uren, dat is volgens ons ruimschoots onvoldoende om een goed beeld te krijgen.

Ter illustratie in getallen:

Stel de norm is 47 dB(A), en de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid is 2 dB(A):

- Als de meting 48 dB(A) is (overschrijding volgens de meting van 1 dB(A)), dan kan de echte waarde dus tussen 46 dB(A) en 50 dB(A) zijn. In deze range is 46,47 dB(A) geen overschrijding, maar 48 dB(A), 49 dB(A) en 50 dB(A) wel. De kans dat deze meting een echte overschrijding is, is dus groter dan dat het geen overschrijding is;
- Als de meting 46 dB(A) is (overschrijding volgens de meting van 1 dB(A)), dan kan de echte waarde dus tussen 44 dB(A) en 48 dB(A) zijn. In deze range is 44 dB(A), 45 dB(A), 46 dB(A), 47 dB(A) geen overschrijding, maar 48 dB(A) wel. De kans dat deze meting een echte overschrijding is, is dus kleiner dan dat het geen overschrijding is;
- Als de meting 45 dB(A) is, dan kan de echte waarde dus tussen 43 dB(A) en 47 dB(A) zijn. Nu kan met zekerheid worden geconcludeerd dat er geen overschrijding is.

Om zorgvuldig (zorgvuldig ter bescherming van de leefomgeving) te concluderen of een overschrijding gemeten wordt, moet de onnauwkeurigheid bij de meting worden opgeteld.

Bijvoorbeeld:

- Als de meting 45 dB(A) is moet dit als 47 dB(A) beschouwd worden;
- Als de meting 46 dB(A) is moet dit als 48 dB(A) worden beschouwd en dus als de norm 47 dB(A) is, een overschrijding.

Als het model gecorrigeerd wordt zonder rekening te houden met de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid, dan kan het model dus 2 dB(A) verkeerd zijn en mogelijk 2 dB(A) te veel geluidsruijme generen.

Het kan dan lijken alsof binnen de norm gebleven wordt terwijl er in werkelijkheid overschrijdingen van 2 dB(A) aanwezig kunnen zijn.

Als het model gecorrigeerd wordt waarbij de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid ten gunste komt van het ruimte geven voor meer geluid, dan zal het model zeker 2 dB(A) te veel geluidsruimte genereren.

Maar als het model gecorrigeerd wordt waarbij de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid zorgvuldig gebruikt wordt, dan zal de leefomgeving beschermd worden tegen onbedoelde overschrijdingen.

Ook moet bepaald worden wat nog significante waarden zijn. Er wordt in het model tot 2 of zelfs meer getallen achter de komma gerekend, echter als de foutmarges 2 dB(A) zijn (zoals uit het hierboven eerder geciteerde meetrapport is de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid 1-2 dB(A)), dan is dat onzinnig en onjuist. Dit geeft een schijn nauwkeurigheid en illusie of aan de norm voldaan wordt.

Daarbij is het heel vreemd dat in het eerder geciteerde meetrapport de methodische meet- en rekenon nauwkeurigheid als ongeveer 1-2 dB(A) vermeld is. Het is de bedoeling van foutmarges om aan te geven wat de onzekerheid van bijvoorbeeld een meting is. 1-2 dB(A) als foutmarge suggereert een foutmarge van de foutmarge?

Dit alles voldoet aan geen enkele wetenschappelijk verantwoorde methode hoe omgegaan moet worden met foutmarges en significante waarden.

Als dit het soort metingen zijn waarop het model aangepast wordt, is het volledig onjuist om in het model tot achter de komma te bepalen of er ruimte is voor meer geluid. Tevens als de toelaatbare grens 47(A) dB is, dan moet bij een onnauwkeurigheid van 1-2 dB(A), uitgegaan worden van 45 dB(A) om te zorgen dat de 47 dB(A), wat nota bene een MTG-waarde is, niet overschreden wordt!

Ook het corrigeren van metingen voor wat betreft geluid dat “niet ter zake doet” roept vraagtekens op. Dat bij metingen rekening gehouden wordt met verkeer dat passeert is logisch, maar wat is het effect van deze correctie op het geluid dat er wel toe doet, wat zijn hier de fout en onzekerheidsmarges van, hoe is dit op een wetenschappelijk verantwoorde manier gestaafd en is dit vastgelegd in een protocol?

Verder verwijzen wij naar een mail van 8 januari van de OD NGZK inzake de wijze van meten (bijlage 10). Hierin wordt aangegeven dat Tata Steel de eigen metingen uitvoert en de meetcijfers ontdaan worden van de meetsamples met verstoring van geluid dat niet afkomstig is van Tata Steel. Wie ontdoet deze meetcijfers van het verstoringsgeluid? Doet Tata dat zelf? Volgens een systeem wat zorgvuldig werkt? En hoe dan, volgens welk protocol? Wie heeft daar belang bij? En hoe gaat dat dan straks in het geval van TenneT? Hoe wordt dat geluid gefilterd? Of wordt er dan enkel bij de bron gemeten en dan (wederom) een aanname gedaan op het geluid op IP2 en de woningen? Het meetsysteem is onjuist, niet transparant en onbetrouwbaar. Het meten kan niet als onderbouwing gebruikt worden voor de werking van het zonebeheermodel.

Schrootoverslag veroorzaakt geluidsoverlast

Dat het modelleren, rekenen, meten en kalibreren in de praktijk ook niet goed gaat is helaas weer werkelijkheid geworden met het intensiveren en verplaatsen van het schrotverlading dicht bij Wijk aan Zee (zie hiervoor pagina 2 van ons beroepschrift d.d. 19-06-2019). Dit voldeed allemaal keurig aan de norm (volgens het zonebeheermodel) en zou een grote geluidsvermindering in IJmuiden tot gevolg hebben en een minimale (cijfers achter de komma) extra belasting in Wijk aan Zee. Er werden dan ook door de OD NGZK geen eisen gesteld om geluid tegen te gaan. In de praktijk blijkt dit niet te kloppen. Achteraf worden er nu vergunningen aangevraagd voor bijvoorbeeld een extra muur. Deze is nu geplaatst maar het mag niet baten. Het aantal geluidsklachten op stofmelder is gigantisch toegenomen. Stofmelder is een website (www.stofmelder.nl) waar bewoners van de IJmond melding kunnen doen van overlast die zij ervaren. Onder het kopje statistieken/google data studio / geluid / pagina 2 valt te zien in het staafdiagram dat vanaf augustus 2019, toen de schrot meer overlast ging geven, het aantal klachten op geluid enorm is gestegen. Alleen al in de afgelopen 2 weken in Wijk aan Zee kwamen er meer dan 68 meldingen, waar er “vroeger” een enkele klacht binnenkwam. In werkelijkheid is het aantal klachten vele malen hoger, veel mensen zijn zogenaamd “klaagmoe” omdat zij geen vertrouwen meer hebben in de overheid en denken dat er toch geen oplossing komt voor de problemen omdat economie gaat voor gezondheid.

Wij vrezen dat deze gang van zaken ook met het eventueel te bouwen transformatorstation zal gebeuren.

IL IJmond

In de modelleerafspraken vastgelegd in IL(industrielaawaai) -IJmond tussen Tata en de OD NZKG uit 1983 (die wij per mail hebben opgevraagd, maar nog niet ontvangen), vindt afronding van de Geonoiwaarden plaats.

In een mail van de OD NGZK (bijlage 11) is te lezen dat er met rechte stralen wordt gerekend in plaats van kromme, overal harde bodems, luchtdemping, vegetatiestroken, D-huis gebieden enzovoort. Deze historische afspraken zijn gedateerd en onduidelijk en niet te toetsen. Aangeven dat alleen door het meten een en ander wel klopt is onjuist, want ook het meetsysteem is diffuus en klopt niet.

Iedere omzetting of aanpassing heeft een foutmarge en hier moet op een zorgvuldige manier mee omgegaan worden en dat is hier niet het geval.

Vraagtekens bij positie beoordelingspunten

Ook zetten wij grote vraagtekens bij het akoestisch onderzoek op bladzijde 856 (blz. 20 rapport Arcadis) onder hoofdstuk C Conclusie, bijlage 1: positie van de beoordelingspunten (onze bijlage 12).

Hieronder is te zien dat aan de oostzijde van Wijk aan Zee gebouwen in het model worden opgevoerd (in grijs). Deze gebouwen bestaan in werkelijkheid niet! Er is hier sprake van kunstduinen die meer dan 10 meter zijn ingeklonken in de loop der jaren. Tevens zijn de bodemgesteldheid en de hoogteverschillen, die van invloed zijn op het geluid, niet meegenomen in het model.

Verder is de hoogte van het eventueel te bouwen transformatorstation 12 m boven NAP. Het is dus mogelijk dat deze hoogte gelijk of zelfs hoger ligt dan de kunstduinen (geen gebouwen) en daarmee het geluid er 'overheen' komt en daarmee verder in het dorp draagt dan voorgesteld.

Waarmee wederom aangetoond wordt dat de gebruikte parameters niet correct zijn, het gehele zonebeheermodel niet correct is en integraal herzien dient te worden en dat de afgegeven vergunning onterecht is omdat niet aangetoond kan worden dat binnen de normen wordt gebleven.

Bodemfactoren aanpassen naar werkelijkheid bewijst dat het model niet klopt

Uit de rapportage van de ministers als reactie op STAB-rapport (bijlage 13, bladzijde 2 van 6) wordt dit duidelijk uit het volgende citaat: "*Het hanteren van bodemfactoren die beter aansluiten bij de feitelijke situatie leiden in de praktijk tot een groter verschil tussen de gemeten en de berekende waarden*".

Dus als het model meer naar de werkelijkheid aangepast wordt dan klopt het minder met de gemeten waarden? Een beter bewijs dat er niets van het model klopt is niet te krijgen!

De ontwerpvergunningen zijn op dit model gebaseerd, hoewel op basis van dit model niet geconcludeerd kan worden of dit wel binnen de norm past.

In dit kader verwijzen wij ook naar de inhoud van de notitie van geluidsexpert de heer H. Hasper (bijlage 4).

De ontwerpvergunningen zijn daarmee niet correct en onterecht afgegeven. Dat geldt dan trouwens ook voor alle andere vergunningen die op basis van dit model afgegeven zijn.

5. Aanvullend stuk bij beroepsgrond 5 en 9: Toeslag tonaal geluid en LFG

In dit kader verwijzen wij naar de inhoud van de notitie van geluidsexpert de heer H. Hasper (bijlage 4 en bijlage 14). Er is wel degelijk sprake van LFG, tonaal geluid en de opslag vooraf is noodzakelijk.

6. Aanvullend stuk bij beroepsgrond 3: Integrale aanpak

Hierbij vullen wij het volgende aan met betrekking tot onze opmerking over de integrale aanpak:

Wij konden niet anders dan bedenkingen indienen tegen de extra maatregelen fase 2 van dit plan (bijlage 8) en west Beta (bijlage 15). Op zich zijn wij voor extra maatregelen maar het is totaal onduidelijk hoe dit cumulatief uitpakt en of deze maatregelen niet ingezet worden voor West Beta i.p.v. voor deze fase Dit zijn aparte procedures en geen onderdeel van deze procedure.

Extra maatregelen inzake geluid: niet beoordeeld in plan/vergunningen, niet afdwingbaar

De extra maatregelen inzake geluid van het transformatorstation die niet in de bestreden besluiten en het inpassingsplan zijn voorgeschreven, maar die mogelijk in een ander besluit worden opgelegd, zijn in het kader van de onderhavige procedure en besluit niet beoordeeld. Het is daarom onduidelijk in hoeverre deze extra maatregelen geluid tegenhouden of verminderen. Daarvoor is eerst nodig dat alle gebreken in de uitgevoerde akoestische berekeningen en beoordelingen van Arcadis worden ondervangen. Pas daarna kan aan de hand van een nieuwe, nauwkeurige en verifieerbare berekening worden vastgesteld of extra maatregelen effect hebben, en zo ja, hoe groot dat effect is (zie zienswijze in bijlage 8). Het in stand laten van het onderhavige inpassingsplan met vergunningen bij de gratie van niet beoordeelde en niet vergunde 'extra maatregelen' die niet afdwingbaar zijn, stelt omwonenden bloot aan mogelijk aanzienlijke milieuhinder. Er dient in het kader van de beoordeling van het onderhavige beroep daarom geen rekening te worden gehouden met de niet beoordeelde en vergunde extra maatregelen. Het bestreden inpassingsplan en de vergunningen dienen dan ook niet in stand te blijven, de te verwachten geluidsniveaus zijn te hoog en de uitgevoerde berekeningen incompleet.

De milieueffectrapportage heeft ten onrechte geen betrekking op de samenhangende projecten West Alpha en West Beta

Voordat het inpassingsplan en de vergunningen voor West Alpha werden vastgesteld, besloot het 'Bestuurlijk Overleg verkenning aanlanding netten op zee 2030 met provincies Zeeland, Brabant, Zuid-Holland, Noord-Holland, Fryslân en Groningen' op 5 december 2018 dat naast West Alpha gekozen werd voor het realiseren van West Beta, zo blijkt uit de Besluitenlijst van dat overleg (Kamerstukken II, 2018-2019, 33561, nr. 48, Bijlage, zie via link <https://zoek.officiëlebezoekingen.nl/blg-879079>). Meteen werd begonnen met de voorbereiding van het project, wat resulteerde in een Conceptnotitie Reikwijdte en Detailniveau van Arcadis voor West Beta van 27 mei 2019. Hierop heeft de Dorpsraad een zienswijze ingediend (zie bijlage 15). Op 18 november is deze notitie vastgesteld.

Op 9 mei 2019 was ondertussen van het vastgestelde inpassingsplan en de vergunningen inzake West Alpha kennisgegeven in de Staatscourt (Str. 2019, nr. 25743). Er moet dus vanuit worden gegaan dat ten tijde van het vaststellen van het inpassingsplan en de besluiten inzake West Alpha die in de onderhavige procedure worden aangevochten, verweerder al op de hoogte was van het feit dat ook West Beta op het transformatorstation bij Tata (Zeeweg) zou worden aangesloten. Mede gezien het feit dat hiervoor al circa 2 hectare extra grond is aangekocht en gereserveerd voor de aansluiting West Beta op de voorgenomen locatie van het transformatorstation.

Wordt dat niet als uitgangspunt genomen, dan werkt dat een praktijk in de hand waarbij ervoor gekozen kan worden om van plannen voor een tweede fase van een project en de uitwerking daarvan ten behoeve van de MER geen kennis te geven, om te voorkomen dat de gevolgen van de tweede fase bij de beoordeling van de eerste fase van het project moeten worden betrokken in verband met samenhang.

Wij zijn van oordeel dat er tussen de projecten West Alpha en West Beta sprake is van verregaande samenhang (infrastructuur naar en gebruik van hetzelfde transformatorstation) dat voor het gehele project één MER had moeten worden gemaakt, met andere woorden: de gevolgen van het project West Alpha en Beta zijn in strijd met de Wet milieubeheer opgeknipt doordat twee afzonderlijke milieueffectbeoordelingen worden gemaakt, waardoor in de eerste fase en bij het vaststellen van het inpassingsplan en de bestreden vergunningen onvoldoende zicht bestond voor omwonenden op de totale milieueffecten van het gehele project. In dit kader zijn de onderstaande overwegingen van de Raad van State van belang (inzake het in twee fasen uitvoeren van de uitbreiding vliegveld Lelystad en het in twee fasen uitvoeren van de beoordeling inzake een bedrijventerrein):

“2.6 (...) Uit het vorenstaande volgt dat de totale ontwikkeling van de luchthaven Lelystad in twee fasen in het onderhavige MER nog altijd niet als voorgenomen samenhangende activiteit is gezien en dat in het zogenoemde PKB-alternatief de milieueffecten hiervan onvoldoende zijn onderzocht.

2.6.1. Gelet op het vorenstaande is de Afdeling van oordeel dat het MER niet kan worden beschouwd als het vereiste MER voor de voorgenomen en samenhangende activiteit van de totale ontwikkeling van de luchthaven Lelystad in twee fasen. Naar het oordeel van de Afdeling is met de beslissing op bezwaar inzake het A-besluit geen gevolg gegeven aan de uitspraak van 4 mei 2005 en is dit besluit genomen in strijd met artikel 7.10, eerste lid, onder a en b, van de Wm, gelezen in samenhang met 7.27, eerste lid, van de Wm en artikel 7.35, eerste lid, van de Wm.” (AbRS 10 oktober 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BB5231 inzake uitbreiding vliegveld Lelystad).

En:

“13.3 (...) Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat voor de toepassing van het Besluit m.e.r. de totale ontwikkeling van het bedrijventerrein, die in twee fasen wordt uitgevoerd, dient te worden gezien als één samenhangende activiteit. Dit betekent voor de m.e.r.-beoordelingsplicht dat niet alleen rekening moet worden gehouden met de in het plan voorziene ontwikkeling van fase 1 van het bedrijventerrein, maar ook met de voorzienbare verdere ontwikkeling van fase 2. Nu de totale ontwikkeling van het bedrijventerrein een oppervlakte van ongeveer 100 ha betreft, wordt de drempelwaarde die is opgenomen in onderdeel D, categorie 11.3, van de bijlage bij het Besluit m.e.r. overschreden. De raad diende voorafgaande aan de vaststelling van het plan de m.e.r.-beoordelingsprocedure te volgen. Ten onrechte heeft de raad dit niet gedaan. Weliswaar zijn bij een aantal onderzoeken die aan het plan ten grondslag liggen de gevolgen vanwege fase 2 onderzocht, maar hiermee wordt niet voldaan aan de vereisten die de wet aan de m.e.r.-beoordelingsprocedure stelt. Het betoog slaagt.” (AbRS 29 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1333).

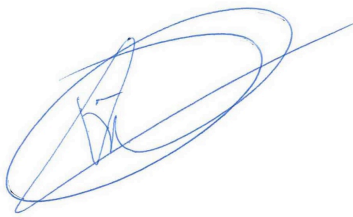
Wij vinden daarom dat de MER-beoordeling over moet en alsnog het hele project (West Alpha, fase 1 en fase 2 (extra maatregelen) én West Beta) beoordeeld moet worden als samenhangend project, zodat omwonenden op die manier alsnog inzicht krijgen in de totale milieueffecten alvorens definitieve besluitvorming plaatsvindt. Ook om deze reden verzoeken wij het inpassingsplan en de bestreden besluiten te vernietigen.

De ontwerpvergunningen zijn hierop gebaseerd en daarmee niet correct en onterecht afgegeven.

Wij verzoeken dit aanvullend stuk gegrond en ontvankelijk te verklaren.

Met vriendelijke groet,

Hoogachtend,
Namens het bestuur van de stichting
Dorpsraad Wijk aan Zee

w.g.

V. van Waardenburg

voorzitter

w.g.

A.W. van Lochem

secretaris

Bijlagen:

1. Bedenking STAB Rapport Dorpsraad
2. Presentatie inpassing geluid transformatorstation in relatie tot claim Tulip Oil 05-10-2019
3. Presentatie inpassing geluid transformatorstation in relatie tot claim Tulip Oil 13-11-2019
4. Notitie Geluidexpert de heer H. Hasper
5. Zienswijze gemeente op West Beta plus beantwoording door Minister
6. Gespreksverslag tussen dorpsraad en gedeputeerde Tekin
7. Zienswijze op het actieplan geluid van de gemeente
8. Bedenking Dorpsraad fase 2 d.d. 10-12-2019
9. Meetrapport Tata Steel geluidpieken
10. Mail proces geluidmetingen Tata Steel IP2
11. Mail modelleerafspraken
12. Akoestisch onderzoek rapport Arcadis) onder hoofdstuk C Conclusie, bijlage 1: positie van de beoordelingspunten
13. Uit de rapportage van de ministers op STAB-rapport
14. Bijlage de heer H. Hasper tonaal geluid en NSG
15. Bedenking Dorpsraad NDR west Beta
16. Mail OD IJmond 09-01-2020